

**Roca dels Collars.
Dioni (6a, 170 m)**

Primera ascensió:

Sense dades

Material:

Via equipada amb parabolts. 14 cintes.

Ràpel

R5

50m

Caminant

V

V

V+

V

IV

20m

Pas clau del llarg

R4

R3

45m

Corda fixa

R2

V

Pas clau del llarg

25m

Mantingut!!

6a

V+

V

Fissura ampla

V

30m

Adherència,
Genial!!

V+

Enclavada en un indret idíl·lic la Roca dels Collars ofereix una monolítica paret principal, amb una sèrie d'[itineraris de primera categoria](#). Si la nostra intenció és escalar quelcom més humà, la Dioni és una bona opció per prendre contacte amb aquesta zona. Es tracta d'una via de concepció esportiva completament equipada, que ens dona l'oportunitat de gaudir d'unes magnífiques plaques de calcari de primera qualitat. L'escalada, malgrat no ser molt llarga és força variada, tot i que dominar l'adherència serà fonamental per tal de gaudir plenament la via.

- Via: Dioni
- Zona: Roca dels Collars
- Dificultat: 6a (MD)
- Llargària: 170 metres
- Grau d'exposició: Baix
- Grau de compromís: Baix
- Equipament: Via equipada amb parabolts
- Material: 14 cintes exprés. Pot ser útil una vaga per llaçar una savina abans d'entrar a la primera reunió i un friend petit per la segona tirada.

Aproximació:

Anant per la C-14 direcció Andorra, aproximadament 2 quilòmetres després de Coll de Nargó prenem un desviament a mà esquerra (pont) direcció Cambrils. Seguim la carretera (L-401) aproximadament 2,5 quilòmetres, fins que trobem un nou desviament a mà esquerra direcció Canelles. Seguim per la pista asfaltada un quilòmetre, més o menys, fins que trobem una nova pista sense asfaltar però en bon estat, que surt a mà esquerra. La seguim fins que arribem a l'entrada del Mas de Sant Pere (cadena i cartell de Propietat privada) Podem aparcar al costat d'un revolt. Seguim a peu per la pista, passem el mas i un cop creuem un torrent trenquem a l'esquerra. Hem de seguir i passar una furgoneta abandonada; una mica més endavant trobarem un trencall i prenem el camí de l'esquerra (fites). Seguim el camí fins una esplanada. Veurem que surt un corriol direcció a la paret (fites), el seguim. Anirem pujant i trobant fites, seguirem uns metres per una tartera fins que el corriol marxa cap a l'esquerra. Deixarem la paret principal a mà dreta i entrarem a una mena de gran embut. La via es troba a la paret del fons.

L1(V+)

Haurem de treballar bé de peus durant tot el llarg, però en tot moment trobarem bones presses per col·locar-los... Només caldrà confiar en l'excel·lent adherència d'aquesta roca. Iniciem la via pujant a una petita lleixa que ens permet entrar de ple a la paret. Després del primer parabolts la paret es redreça una mica, però si ens hi fixem trobarem una bona pressa per la mà dreta que ens permetrà arribar a una molt bona bústia per l'esquerra i des d'allí xapar el segon parabolts. Els moviments són fàcils però ens hi hem de fixar perquè una caiguda abans de xapar la segona expansió ens faria picar al terra.

A partir d'aquí tirem recte amunt seguint les expansions i per terreny no tant vertical. Quan la via es torna a redreçar hem d'anar cap a la dreta de la línia de parabolts per usar l'inici d'una fissura diagonal que ens facilitarà el xapatge del darrer parabolts abans d'entrar en aquesta. Un cop a la fissura la reunió queda a sobre una lleixa a la dreta. Per arribar-hi seguim per la fissura cap a l'esquerra i en direcció a una savina. Sortim per dalt de la fissura (en aquest punt podem llaçar la savina tot i que no és necessari) i flanquegem

cap a la dreta per situar-nos sobre la feixa i fer reunió. 30 metres.

L2(6a)

Sortim de la reunió en lleugera tendència a l'esquerra per anar a buscar una fissura que puja resseguint la placa que ens toca escalar. Un cop situats a la fissura haurem d'escalar aprofitant-la per les mans, tot i que també trobarem alguna regleta molt bona a la placa de la dreta. Aquest tram és vertical i mantingut. Un cop superat la verticalitat afluixa fins situar-nos sota un petit desplom. Poder-nos aixecar de la placa per atènyer la paret del ressalt requereix cert equilibri. Un cop drets podrem xapar el parabolt que protegeix el pas per superar el ressalt. Just sota l'expansió hi ha una regleta per la mà dreta que bloquejant ens permetrà pujar peus i arribar a unes presses més franques per la mà esquerra i d'aquesta manera superar el pas. Un cop sobre el desplom ens queden uns passos més senzills, però no per això menys bonics fins la reunió. 25 metres.

L3(IV)

Sortim de la reunió usant un passamà que ens permetrà travessar una petita feixa fins arribar a la paret; aquesta és bastant ajaguda i la tirada no té gaire interès. 45 metres.

L4(V+)

Sortim de la reunió cap a l'esquerra per anar a cercar un bonic esperó. No l'escalarem pel fil sinó per la placa de la dreta. La màxima dificultat de la tirada es troba a l'inici de la placa, on un cop xapat el primer parabolt d'aquesta haurem de seguir recte amunt. Per fer el pas ens haurem d'aprofitar d'una petita regleta que tenim a l'esquerra del parabolt; tibant cap avall amb la mà dreta podrem pujar els peus a la part més vertical i aixecar-nos confiant plenament en l'adherència. Un cop superat el pas seguirem escalant recte amunt; si ens anem col·locant bé la tirada és preciosa i gens complicada, a més anirem trobant bones presses de mans. La placa es va tombant fins arribar a la reunió. 20 metres.

L5(V)

Sortim de la reunió ajudant-nos amb un passamà per entrar a una nova feixa. Val la pena fer un canvi de reunió i assegurar des de l'inici del darrer pany de paret. Un cop a la paret la part més difícil es concentra a l'inici, on haurem de fer uns darrers passos d'adherència fins arribar a la segona expansió. Després anirem en tendència a la dreta resseguint uns metres una fissura diagonal, amb passos 100% plaísir. Deixem la fissura per seguir per una placa recte amunt fins una mini lleixa. Seguim a la dreta fins atacar un darrer esperó que forma un petit diedre molt poc definit que ens permet sortir al cim. 50 metres.

Descens:

Uns quinze metres a l'est del final de la via trobem la instal·lació de ràpel. Rapelem la via amb 3 ràpels: 25-60-60.

El que més m'ha agradat:

- Primer, segon i darrer llargs genials.
- Variada, amb passos on caldrà més tècnica que força.
- Calcari de primera.

El que no m'ha agradat tant:

- Llàstima de les dos feixes que li resten continuïtat.
- El tercer llarg desentona, però és el peatge que hem de pagar per poder gaudir de les tirades superiors.